

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De statu secu[n]do, q[ui] d[icitu]r irrigatiuus. Cap. 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

DE STATV SECUNDO QVI DICITVR &c.

Acto.8 posita. In quo confluxu Iudei ad tempus obtinuerunt. Illo enim tempore facta est p[ro]secutio magna in ecclesia qua[er]at erat Hierosolymis & omnes discipuli vel Christiani dispersi sunt pro regiones Iudee & Samariae, p[er]ter Ap[osto]l[us]. Talis vero dispersio fuit seminatio euangelij & fideliū multiplicatio. Siquidem d[omi]n[u]s ad discipulos inquit: Cum p[re]seuent[ur] v[er]o in una ciuitate, fugite in aliam. Oportet em[en]t[ur] & alijs ciuitatibus euangelizari. Tandem & ipsi Apostoli de Iudea sunt expulsi. Iudeos tamen ecclesia demum vicit, malitie eorum cedendo, & in gentibus fidem Christi erigendo. Unde & factum est vulnus suum ac pessimum in homines qui habent characterem bestie, scilicet Iudea, resistentes fidei Christi, quoniam Iudei per Romanos, Tito & Vespasiano vindicibus, destructi sunt in multumque vniuersum dispersi ac a deo reprobati, quod est vulnus pessimum.

¶ De statu secundo qui dicitur irrigatiuus.

Caput XI.

Vinea domini est vniuersa ecclesia, que ab Abel iusto usque ad ultimum iustum in fine mundi prouentur, plantatur: & quod sanctos profert, tot palmites mittit. Et quum ecclesia ita plantata sanguine Christi germinasset, creuit in vineam latiore humilis statura, & fructificauit in lynceros palmites, quos extendit ut irrigaret eam, que in terra bona est plantata, hi palmites sunt martyres, quorum sanguine ecclesia irrigata est. Erat enim anima eorum quasi ortus irriguus, atque fons ascendens est terra & irrigans vniuersam superficiem ecclesie. De quibus martyribus tanquam veritatis nuntiis saluator inquit: Hierusalem tu occidis & lapidas eos qui mittuntur ad te.

Ezech.17 Gene.2 Matthe.23

Exodus.15

Esa.58 Hiere.31

Apo.2

Gr[ea]t. in ho
mel. d[omi]nicæ
in.70

Ezech.17

Exodus.15

Gene.2

Matthe.23

Luc.15

Apo.6

Exo.4.cum

Prouer.10

Apo.16

J.c.12. §.7
J.ca.42. §.6
S.ca.9. §.4.
& J.c.12. in
prin.

J.ca.47. in
princ.

J.c.11. §.1
J.c.30. §.8
S.ca.6. §.4.
& J.ca.44. §.10

J.c.47. §.2

S.c.6. §.5.
S.c.10. §.1.
fi. & J.ca.21 in prin.

S.c.9. §.2
S.c.5. §.9

J.c.32. §.8

S.c.10. §.4.
J.c.12. i pri.

S.c.4. §.5.
J.c.12. §.8

J.c.31. §.4.
J.c.35. §.6
S.c.7. §.2
J.c.47. §.8
Hebre.11
J.c.46. §.11.
Sapientia.4
S.c.2. §.8.
J.c.33. §.1
Sapientia.3

J.c.64. §.1

J.c.15. §.2.
J.c.30. §.5

I § Porro diabolus videns quod fidem Christi per Iudeorum & mulierem impedire nequirit, excitat tyrannicas persecutions, quarum medio fidem catholicam extinguere natus est. Et illa irritatio sive probatio ecclesiae nuncupatur secundus status, & est martyrum ac designatus in ecclesia Smyrnæ & per equum ruffum tanquam sanguinolentum, quando nigrum conuersum est in rubrum, utpote quando predicata est Christi passio, qua martyres ad patienter sustinendas aduersitates inducti sunt, atque conati extinguere & extirpare in orbe pagorum idolatriam. Eisdem martyribus dolorum cultores vehementer restiterunt. Vnde occasio sumpta est persecutionis. Nam post primam Neronis tyrannidem fideles inter gentes sunt dispersi, ubique fidem Christi annuntiantes, diversis insuper penitentiis, ut in eis completum sit illud Apocalypsis: Et exiuit alius equus rufus, id est, tyrranides, & diabolus sedebat super illum; datum, id est, permisum est ei, ut sumeret pacem de terra: quia terreni homines persecuti sunt spirituales, & ut inueniunt se interficiant, & datus est illi gladius magnus, id est, permissione sunt magna persecutions.

II § Quarum fuerunt decem ad instar decem plagarum filiorum Israel antequam Aegyptum per mare rubrum exirent. Prima persecutio fuit sub Nerone, secunda sub Domitianō, tertio sub Antonino, quarta à Maximino, quinta à Decio, sexta à Valeriano & Galieno, septima ab Aureliano, octava à Diocletiano & Maximiniano, nona à Maxentio, ultima sub Juliano. Sed sancti per fidem violdi de monasteriis regna. Et licet in occisione gladij mortui sunt, tamen sua morte multo plus regali, qui res infideles, quam in vita eorum ad fidem converti sunt, unus equidem iustus mortuus condemnat plures impios viuos. Osta enim sanctorum etiam post mortem graphis. 12. prophetant: quia fulgent iusti, & tanquam scintillæ in arundinetu discurrent. Iu[n]d[em] dicabunt quoque nationes & dominabitur populus: spes autem impiorum peribit, & in infideliis suis capti sunt iniqui, de quibus scriptum est. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, id est, in amplam paganorum regionem, quando ecclesia tempore martyrum passa est amaram persecutorum crudelitate. Et factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima viuens scilicet mundo, mortua est in mari: quasi diceret: Martyres non sunt vere mortui, sed anima persecutoris (quae vixit mundo) vere mortua est, morte videlicet æterna, quia deus non vult, introit enim inuidia diaboli.

Prouer.10

Apo.16

Ita secū

J.ca.27. §.7 III § Iste secundus status vna cum superiori primo statu in se continet initium ecclesiæ, vtpote primitiua ecclesiæ designata p caput de auro optimo, qd habuit & J.ca.44. statua Danielis: Tabernaculum em factum est primum & secundum aureum habens thuribulum & archam testameti circuite etiam ex omni parte auro. Et sic tempore primi & secundi statu, hoc est, tempore apostolorum & martyrum, ecclesia erat aurea, vtpote in bona & perfecta vita spirituali. Sicut enim aurum alia metalla excedit, sic vita spiritualis alias vias. Autem quippe ponitur pro sapientia, quæ extitit opus decoris ecclesiæ primi tria, qæ sapientiae claritate & dei ac proximi charitate canduit.

J.ca.10. §.3 III § Ecclesia namque erecta est, sicut tabernaculum synagogæ iuxta exemplar quod Moysi in monte monstratum est. Vbi vniuersa ductilia ex auro erant purissimum. Vt etiam Salomon edificatum ornauit templum, cuius altitudinem intrinsecus deaurauit auro mundissimo. Ita aurum optimum est ecclesiæ pars anterior, vtpote status apostolorum & martyrum, dilectus deo candidus & rubiginosus. Quem tanquam aurum in fornace patiæ probauit dominus, cuius vestigia secutus est. A diuinis enim mandatis non recesserunt martyres, quorum fidei probatio multo pretiosior fuit auro quod per ignem probatur. Ceteri denique Christifideles eo tunc virtutibus pollebant insignibus. Siquidem in primitiua ecclesia Christiani fuerunt in fide bene instituti, in orationibus assidui, primum querentes regnum dei & iustitiam eius. Frequenter confessi, sacramento altaris quotidie communicati, verbo dei attenti, oblationes, offertoria & decimas non cum ministris fructibus, sed de primogenitis & adipibus suis debite persoluentes, ecclesiæ ædificia erigentes, inter se pacifici ac fideles.

J.ca.11. §.5 J.ca.12. §.5 J.ca.13. §.5 J.ca.14. §.4 J.ca.15. §.4 J.ca.16. §.4 J.ca.17. §.4 J.ca.18. §.6 J.ca.19. §.1 J.ca.20. §.7 J.ca.21. §.2 J.ca.22. §.6 J.ca.23. §.9 V § Praetali insuper atque sacerdotes sacramenta paratis posse rexerunt, gratiam spiritus sancti non sicut hodie fit, vendiderunt ab his vero quibus spiritualia administraverunt, fuerunt sustentati, & liberaliter remunerati bonis temporalibus, que in tres partes diuisere (prout deus penes Catharinam Senen iubet) Vnam ecclesiæ pro cultu diuino alijsve necessarijs: altera pauperibus distribuendo. Tercia & Anceps ad sustentationem reseruabant, prædicationibus & celebrationibus incunabiles, caste & sancte viuetes, vt facile pro sua dignitate à populo honorifice observarentur. Quoniam virtuosi & fideles sacerdotes olim fuerunt, & quibus sceleratis hodie sint, proditur à spiritu sancto in dialogo Catharinæ Senen. Nam sicut olim rari fuerunt mali, sic hodie raro boni reperiuntur clerici. Nempe omnia in primitiua ecclesia erat inter Christianos tali spirituali charitate fulcita & radicata, vt solius stitiae facile in clipeos aureos resulgeret. Iste verus sol est Iesus Christus, prout definit. & J.ca.24. claratur penes Catharinam Senensem.

J.ca.12. §.1 VI § Illud autem tempus aureum durauit usque ad tertium ecclesiæ statum. Quandoquidem Christianitas de auro ad argentum descenderat. Imo de auro plurius ad lutum ceciderunt, vt patet de hypocritis, qui videbatur deaurati & fulgidi, id est, vere sapientes coram populo, sed coram deo sterius erant quia intrinsecus fuerunt lupi rapaces. Nam extrinsece aurum, occulte lutum hypocritæ appareret. In superficie e quidem videtur virtuosi, intus à virtutibus vacui. Et quando in hac ibi glo. vita hypocritis detegitur, tunc aurum hypocritarum quasi lutum sternitur, vtpote quando occultis peccatis existentibus, etiam virtus, quæ prius publice claruerat, iam dissipatur. Itidem de hereticis dicitur. Obscuratus est aurum scilicet bona vita, & mutatus est color optimus, scilicet euangeliū in sensum reprobū per haereses, & alios errores: De quibus nunc sequitur.

¶ De statu ecclesiæ tertio, q. est illuminatiuus. Cap. XII.
Postquam diabolus calluit Christianam fidem per crudelitatem persecutorum minime labefactari, sed magis ac magis martyrum patientia Christifideles in orbe multiplicari, alia via aggredi ecclesiæ tentauit. Verum idolatriam in toto Romano imperio Constantinus damnauerat ac promulgat catholicam fidem gentibus predicari, quæ repente diffusa fuit vbiq; locoq;. Ide preterea Constantinus sua munificencia ecclesiæ maxime locupletauit, secutus Salomonem q. in sue domus ædificio atrium maius rotundum trium ordinum fecit, pariter Constantinus in tertio ordine, id est, statu ecclesiæ pacificauit & ampliavit, eam argeteam

Daniel. 2
Heb. 9

Ezech. 28

Exod. 25. & 26. & ca. 28.
& 37.

3. Reg. 16. cū sequentib⁹.

2. Para. 3
Canti. 5.

Iob. 23
Sap. 3.

Act. 2. in si.
Mat. 6

Gene. 4

Cath. Sen. c
114.

Cathe. Sen.
119.

1. Mach. 6
Cath. Sen. c

110.

Matt. 7.

Iob. 41
Treno. 4

Dist. 96. Co
stan.

3. ca. 8. §.2.
& J.eo. §.5.

3. Reg. 7